

i laži, proti nezakonnosti i nepoštenosti v našem javnom življenju. (Ponovno ploskaj.) Cela država z napetostlov opazivlje vsaki deo toga velikoga boja i spunim dopadanjem sprevaža vse tiste, šteri se vzemejo za to, da se ednok za vsikdar strebi z našega tela njegova najgriša rana.

Kda pride naš čas.

To veliko bojüvanje zdaj ide naprej. Prineslo nam je že tretjo Uzonovičovo vlado i ne je izključeno, da nam prinese ešče par vlad prle kak de delo dovršeno. Toga dela zdaj mi, i mislim, da tudi prijatelje v opoziciji ne bomo stavljali s kakšimi strankarsko-sebičnimi zahtevami, nego bomo pomagali zdravljenje kelko je v našoj moči. Mi znamo, kda bo čiščenje dogotovljeno, te pride čas poštenja i dela, i s tem tudi naš čas. („Tak je!“)

Naše ceste.

Med vlogimi po šterom sodimo o napredovanju okolice, so ne samo velike zidine, čisti, pometeni dvori, vrejeni skednji, nego tudi poti, ceste, štere vežejo kraj z krajom.

Prvi kep, vtis je gvüšno najmočnejši v spomini tühinca, šteri pride v naše kraje.

Kak de sodo o nas ino našoj okolici či na prvi pogled vara nezmerno blato, gda stopi z vlaka v Beltinci ali v Lendavi? Ka pa či se more podati peški na pot, ar nema pri rokaj automobila. kak kakši iz „Jutro“-ve držele. Naše ceste so strašne. Kama stopiš si v njem. Gledaj Lendavske ceste proti Bogojini ino Čerenšovcom. Ali veške poti, vnoge nameti; pot z Goričkoga skoz Bogojine na Beltinsko postajo tamta kreloga, Hrašćic pa neštete druge. Ka ne gučim o vesnicaj, v štere v jesen pa v sprotoletje skoro brez ladje nemreš. Štere se vtaplajo v neizmernom blati. Srečna je ves gde so lončarje doma, konči z črepnjami zavažajo.

Vse to bi se dalo popraviti. Ali je mogoče bogše tak, ka nas veliko blato kelko telko brani proti nepotrebnim ino nevarnim gostom, ar tudi z automobilom nemre gdašteč k nam! Zakaj bi se pa blatili za volo tudi sami?

Nikak de pravo, ka sam vnoge blatne poti izpüsto ino pozabo povedati! Ne, samo je neščem. Zakaj ne bi meli dobre državne ceste ino občinske poti, nameti?

Kak si naj pomagamo, kak naj popravljamo poti? Kuluk, kak v Srbiji? Ali smo se ga ne nedavno vsi sagali? Mogöče tak, da po staroj navadi, vsako sprotoletje vržejo veški težacje

vso blato z jarkov na cesto, naj grata vsaka pot prava »blatna namet«?

Znankar de dobro posekati drevje, ka de cesta süha? — Drevje bi samo te znalo škoditi či do kamen z eróplanami vozili na pot. — To de pa ešče te. Zakaj je pa nindri v „logi“ na B m ne gratala müzga na sredi poti? Ali resan drevje krivo? Čüdno, prle je kre Hrašćice bila lepa pot, samo po gospodskom od Ledave dó Lipnice, zdaj so pa zaman dali obrezati hrastje kre jarka, žlaki na sredini : o li ostali.

Če drevje škoduje — pa topole za volo toga sekajo — kakša bi mogla postati poštiža Sobota—Mačkovci, Grad—Trdkova proti Petrovcem? Ve so pa tam vekši tao sami logovje ino goščare, poti so pa li dobre. Več je tam kamna na cesti. Sreča ka njim ga nej trbež voziti, ar njim ga dež naplavi! Kamen pomenküje našim cestam.

Nemo popravljali poti? Ne, vej je tak — pravi nekak — tudi dobro. Drugi pa ka nega kamna. Kamna je preveč samo nešče sam na cesto. Lüstvo ne vozi, pristojna oblastva tudi ne. Pravzaprav najhüjšo mačijo majo naše poti. Slüžijo vsakoga, kuné, psüje njé vsaki od šterca, poštarja naprej vsaki što se zblati, a za popravak se ne skrbi niti edna živa düša. Kamen pač nešče sam na cesto. Kamna nega? Dobro! Občine že itak majo preveč občinskih grab s šteri so zvozili na cesto kamen, v Ledavi ga nega v menši potokaj ešče menje, v Müri je žmetno priti do njega, pa je tudi predaleč. Gde ga pa vzmemo?

Negda, pa tudi zdaj plačüjemo dačo za ceste. Kak se troši dača nevemo, nego na cesti se malo pozna. Ali naj ešče več plačamo? Vej te lejko pomali z dva dinarskim drobižom potaracamo ceste pa do konči okovane!

Te se pa naj državna oblastva skrbijo za pravo regulacijo, būranje Müre, s tem se tudi pobogšajo ceste. Zaman delajo, būrajo samo na dvakraja strügo či njim voda za volo maloga spadaja vrže prodec na sredi strüge pa napravi tam cele prevali pa zatone — ne samo tam nepotrebno — nego tudi kšodljivoga kamna. Dno se s tem zdigne, strüga se zmenša, voda se pa razlijé prek būrov ino napravi nove poti po zapüšćeni strügaj.

Té kamen trbe spravljati na süho, či šćemo ka bo valalo būranje. Ka pa nemo potrebüvali za to posebno izdavanja, Vékšo dačo? Zato se naj brigajo oblasti, država. Zakaj so negda znali globati Müro i vporabiti kamen? Se ne bi splačale takše naprave „baggeri“ šteri bi kamen spravljali na süho — tudi zdaj? Odtéc bi pa z pomočjov ternih automobilov li prišeo v cestne žlake. Državne podpore so tudi naši penezi,

zakaj se ne bi na te način trošili? Či bi se to napravilo ino redno začnolo popravljati naše poti, bi ništerni letaj meli najlepše pa najbogše poti v celoj okroglini. Jedro Müre bi se očistilo od kamna, gratalo globokejše voda bi silila hitrej naprej ne pa na stran ino nebi trpeli tudi napravljani nasipi, šanci škode. Tak bi bilo tudi menje povodni, kamna pa po voli. Občine bi ga po ceni küpüvale za veške poti, državne ceste bi ga pa tudi v obilnosti mele. Eden ali dva terna automobila pa benzin za njé tudi nebi telko koštala, kak je koštao automobil gospoda »kmétskoga« ministra Radića, ali automobil drugih ministrov, cestam bi būo na vao, ne pa na škodo, kak ministerski automobili!

Ne so to edini vzroki, za volo šterih mamu slabe poti pa ne edina vrastva proti „blatnoj kügi“ naše okolice.

Vi poštarje ino vsi drugi, ki vnogo hodite po cestaj; dregnite šteri kamen tečas z jarka na cesto, dokeč merodajni činitelje (njüva mera je slaba) najdejo kakši izhod očevje domovine v Belgradi pa kredit za takša prepotrebna dela.

Maloverni lüdjje pravijo, ka bo se zgodilo vse to te, gda plača sin staroga Pašića vsu svojo zaostalo dačo. — Obad. —

NEDELA.

po vüzmü 6. Evangelij sv. Janöša v 15. i 16. poglavji : »To vam vćinijo, ar ne poznajo ne Očo ne mene.«

Tolažilni je denešnji evangelij posebno za tiste, šteri morejo za vero kaj trpeti. Nikaj ne novega. da dnesden tudi delajo proti kat. Matericerkvi, da delajo prot tistim, ki Kristusove navuke glasijo i proti tistim ki njegove zapovedi spunjavlejo. Pravim nikaj ne novogá; to so delali vsa stöletja nazaj, i to trpljenje je Kristus že naprej povedao. Sv. Maticerkev je zaročnica njegova, od njega postavljena, od njega ljubljena, iz njegovega trpljenja roj-na i v njegovoj presvetoj krvi oprana, očišćena. Zato je popunoma naravno, da je Kristus podobna. Podobna, ar je v svojem poglavari nezmotliva, podobna, ar bo se v nebesaj večno veselila svoje zmage nad lagojim, najbolje pa podobna Kristusi, svojimi nastaviteli v trpljenju. Ali bi njemi brez trpljenja mogla biti podobna? Či pa Kristus sam pravi : „Či šće što priti za menov, naj se odpove samomi sebi i vseme svoj križ pa hodi za menov.“ (Mt. M, 24) Sv. Maticerkev pa je nebeska procesija tistih, ki pod vodstvom rimskega papo, po poti kršćanskih navukov i s pomočjov svestev hodijo po križnoj poti za Jezusom. Vendar pa je sv. Maticerkev podobna Jezusi ne samo v trpljenju nego tudi v diki. Zato je križna pot kršćanskoga življenja sladka, ar nas na konci čaka dika. „Blaženi, ki zavolo pravice preganjanje trpijo, ar je njihovo nebesko kraljestvo.“

Što pa so tisti, ki so nasprotni Matericerkvi i navukom, štere po zapovedi Kristusovoj oznanüje? Kristus da odgovor, da so to tisti, ki ne poznajo niti Očo. niti njega. Istina. Od Boga, od Matericerkvi, od düšni pasterov, od kršćanskoga življenja največ govoriyo i pišejo tisti, šteri najmenje znao od kršćanstva, ki niti dosta nevejo 6 glavni istin ali od boži zapovedi. Ar či bi poznali kršćanstvo, bi se ne tak divje zaletavali v nje. Pa ešče več. Nekaj drugo je tudi, ka je loči od pravoga spoznavanja Kristusove cerkvi, najmre življenje po boži i njeni zapovedaj. Katoličanska cerkev je ne samo navuke dobila, ba je oznanüje, nego i zapovedi, da je verniki spunjavlejo. Življenje po tej zapovedaj, življenje po milošći božoj nas napravi prave katoličane, prave vernike. Le či što živi po njih, lahko občüti dobroto katoličanstva. Takši človek spozna, da je Kristusova cerkev za človečanstvo dobrotnica, štera vodi düše k Bogi, tolaži žalostne, vlevle vüpanje v düše trpećih, zdigavle i na pravo pot spravla tiste, ki so spadnoli, je pravi smiljeni samaritan za vse, ki se ne otegüjeyo njenoj dobrotljivoj roki. Vse to bi lahko spoznali nasprotniki katoličanstva. či bi je vidli vsako nedelo i zapovedane svetke pri božoj slüžbi, či bi redno prihajali k svestvam itd.

»O nesreča! Nesreča!« ponavljajo zbrani, loveč se z rokami za glave.

V tom trenutki se čüje od konca vesi nikši zmešani glasi, veselo kričanje. Pognebinski Nemci se veselijo nad svojov zmagov.

Gospod Jarzinski pride z gospov nazaj med goste. Čüli so, kak njoj je med potjov gospod pravo v francozkom jeziki; »Il faut faire bonne mine*«. Mlada gospa več ne joče. Oči ma sühe samo rdeča je jako.

„Zdaj nam povejte, kak se je zgodilo?“ pita merno gospodar.

»Kak se nebi zgodilo, milostlivi gospod«, pravi stari Matjaš, či so cilo naši pognebinski kmetje glasali na Šulberga.«

»Pa što je bio to?«

„Kak je to? Naši pognebinici za Šulberga...“

»Kadada! Jaz sam pa tudi drugi smo vidili, kak je Jernej Slovik glasao za Šulberga...«

„Jernej Slovik?“ pravi gospa.

„Kadada! Zdaj ga drugi kregajo. On se po zemli vala, joče, žena ga psüje. Liki ka, jaz sam vido, kak je glasao.«

»Takšega trbe stirati iz občine!« pravi eden z Mizerova.

»Milostlivi gospod«, pravi nadele Matjaš „tudi drugi, šteri so bili v boji, so glasali kak on. Pravijo, ka so jim tak zapovedali...“

*) Trbe kazati prijazen obraz.

»Norija, sama norija. Volitve so nevalane!« Obid v pognebinskom gradi je bio žalosten. Zadvečera se je gospod Jarzinski s svojimi odpelao, pa ne v Berlin, nego v Draždene.

Siromaški, preklinjeni, zavrženi i sovraženi Jernej je ves te čas sedo v svojoj bajti. Vsi so na njega čemerni, ešče Magda je reči ne spregovorila celi den.

* * *

V jeseni je Bog dao dobro letino. Jernejovo verstvo je dobo v roke Just ki je bio jako zadovolen s takšov küpćijov.

Eden den so lüdjje vidili iti iz Pognebina v varaš tri lüdi : kmet, žena pa dete. Bili so to Jernej, Magda pa Francek. On je bio ves sklüćeni, podoben bole betežniki kak zdravomi človeki. Šli so v varaš ar so v Pognebinu ne mogli dobiti dela. Dežč je šo. Žena se je bridko jokala za zgübleno verstvo i za celo ves. On je reči ne spregovorilo. Po cesti je bilo vse püsto, nikšega voza, ne žive düše, samo križno drevo je tu pa tam kazalo svoje premočene rame. Deževalo je je vsikdar bole i bole, začnolo se je kmeče dedati.

Jernej, Magda i Francek so šli v mesto za krühom. Zmagovalec pri Gravelotti i Sedani je ešče tisto zimo mogeo odslüžiti v ječi zavolo bitja z vučitelom Boegijom.

Gospoda Jarzinski so ostali vsikdar v Draždananaj. (Konec.)

GLASI.

Murska Sobota.

Lepa majniška slavnost. Pretečeno nedelo se je v Martinišči pod milim nebom vršila jako lepa slavnost v čast „Kralici majnika.“ Vnogo lüstva, dijaštva i druge mladine je prišlo vküp. Skioptične slike so nam pokazale celo Marijino življenje. Vmes so gojenci Martinišča spevali i deklamerali. Pri toj priliki se je ustanovio tak zvani „Mladinski dom.“ To telko pomeni ka do po nedelaj i svetkaj smeli hoditi v Martinišče vsi dečkenci iz M. Sobote in okolice, Tu do predpoldnevom pri službi božoj ravno za nje, popoldne pa do meli večernice in krščanski navuk. Ves drugi čas dneva preživejo na prostom z veselim i nedužnim igranjm. — Tu ešče povemo, ka se ves mesec majnik v kapelici Martinišča slovesno opravljajo vsaki večer šmarnice Mariji v čast. Dosta dijaštva prihaja. Škoda, ka je kapelica ne vekša.

Izvenredna sreča. Človik pa resan dostakrat ne ve, gde ga čaka sreča. Či bi znao, bi se paščo za njov dokeč je čas. Zdaj se vsakšemi očivesno ta sreča ponüvle. Što je nebi šteo? To srečo boš meo, či si küpiš srečko »Martinišča.« Pomisli. Za srečko daš samo 5 dinarčkov dobiš pa ž njov lejko automobil, kola, biciklin, Singer mašin, slamoreznico, celi par gvantá, celo vreče mele, debeloga gudeka, celo kišto fig i pomaranč, nove črevle, vsefele knige itd. itd.

Uredništvo »Novin« se je preselilo iz prvejšnji prostorov, zato vse dopise pošilajte na naslov: Uredništvo „Novin“, Murska Sobota.

Slovenska Krajina.

Orlice v Žižkih ponovijo v nedelo 16. t. m. po večernicaj v žižkoskoj šoli prelepo žaligro „Ljudmila“. Hvalevredno od žižkoske mladine, da tak lépo napredüje v društvenom življenji. Skrbljivo delo v društvi, pošteno veselje naj nadomesti mladini grde razvade po plesiščaj. I či je to v Žižkih mogoče, zakaj ne tudi indri?!

Malo odgovora. Neštérnim gospodom iz M. Sobote je jako neprijetno, da je prišeo urednik „Novin“ v M. Soboto. To so pokazali s svojov pisarijov v Mörszkoj Krajini, kde se zlažejo, da so prej prezvišeni püšpek urednika proti njegovoj voli premestili v M. Soboto. To so gg. iz prsta scecali. Da se g. pisci nede kaj blelo, njemi povemo, da so prezvišeni püšpek vrednika predstavili na večkratno njegovo prošnjo. Zato je grda laž, da bi jih pri tom vodili politični nagibi. Vrednika bi toti veselilo ostati na svojem prvešnjem mestu, ar pa spoštüje zakone, je morao zadostiti tiskovnomi zakoni i iti ta, kde se list tiska. K tomi ga je tudi nazgibala ljübezen, do svojega naroda, šteroga je ljübo že te, kda so gg. pri „Mörszkoj Krajini“ ešče »heil« kričali. Mi bomo pa našega prezvišnoga nadpastira tem bole spoštüvali pa ljübili, ar vidimo, da zatoga volo, ka so poslühnoli prošnjo, morajo klevete trpeti. — Čüdno miseo ma tudi pisec od politike. Pravi, da je politika nepoštenje. Gospodje, pri vas že, ar ste za par jezero Din. tržili svoje programe, svoje osvedočenje. Pri nas pa je politika pošteno delo za narodovo dobrobiti.

Cankova. Novine so že ednok povedale, da našo cerkev povekšavlemo. Bogi hvala i vsem, ki so pomagali, da mamó novo šegeštijo, prvejšnju pa smo predelali v kapelo presv. Srca Jezusovoga. Škoda, da nova kapela ešče nema oltara! Pa tudi oltar de v par mesecaj dičo našo cerkev. Oltar dela g. Ivan Sojč, cerkveni kipar v Mariboru. Ze ime mojstra i dozdajšnji načrti (plani) kažejo, da de resan nekaj lepoga, umetniškoga. Razmi se, da de tudi preci koštao. Zato pa se novi oltar vem častilcom sv. Jožefa (cerkvenoga patrona) i Srca Jezusovoga priporoča v dobrovolno podporo. Pa naj povemo s Cankove ešče to, da je tak lepe procesije ne bilo kak letos. Zahvala ide predvsem cerkvenim pevcom, šteri so z lepimi izbranimi pesmami povzdignoli slovesnost. Najlepša je pa bila duga i lepo vrejena procesija.

Premovanje živine v Turnišču. Dne 18. maja, začetek ob 9 vüri bo se v Turnišču vršilo na slavnosten način premovanje govenske živine simodolske pasme (fajte). Premovalo bo se letos le živino iz občin turniške fare. Živina bo postavljena v treh skupinah. 1. mlada živina obojega spola od leta do poldrügoga leta; 2.) pleméne krave in telice od poldrügoga leta naprej. K premovanju bodo prišli zastopniki višjih oblastev, uradov, kmetijskih korporacij in kmetijski strokovnjaki. Živinorejci občin stare turniške fare, priženite svojo lepo živino k tomi premovanju, da pokažete kak lepo živino mamó tü. S tem dobi naša živina na dobrem glasi, to bo se zvedelo v drugi kraje in gotovo bodo začeli potom iz drugi krajev hoditi k nam naküpovat plemeno živino. Vse druge živinorejce pa pozavlemo, naj pridejo k tomi premovanju. Videli bodo lepo živino, strokovnjaki bodo povdarjali dobre strani živinoreje, pokazali pa bodo tudi napake (falinge), tak da bo to premovanje zednim tudi dober navuk in bo vsak kmetovalec, šteri se z živinorejov hoče umno pečati, imeo od toga premovanja dosta haska.

Turnišče. Nedavno so se Sobočanci hvalili, kak jako so nobel, ka dragše meso küpüjejo kak indri, zdaj pa vam povemo, da smo v našem varši nikaj ne nazaj; ešče v dragoči brzčas prekosimo Sobočance i celo Ljubljančare. Pri nas je meso pa sladkor (cuker) dragši kak kdešteč indri. Da bi je pes küšno, te mesare i trgovce z »zmešanim« blagom pa ešče bole z mešanimi cenami. Pa tudi oštarij mamó dosta. Pri nas rastejo, kak grbanji po deždži v Renkoskom logi. Zdaj smo že na pet prišli. Človeki se škoda vidi, kelko tej pet oštarij znosi naši penez v druge kraje za vino. Telko z našega varaša, da bo zvünešnji svet znao, da ešče je v Slov. Krajini varaš pa v varaši varašanci. VARAŠANEC.

Država.

Novi občinski red. Kak so pisali listi, ma ministrstvo za znotrašnje zadeve načrt (plan) za novi občinski zakon, šteroga nameni v kratkom predložiti poslancom v obravnavanje. Škoda, da so te načrt ešče ne dali v javnost, da bi mogli od njega svoje misli podati!

Ka bi morala naročiti vsaka občina, ali pravzaprav vsaki župan. Županska zveza za Slovenijo že vödvavle tretje leto „Občinsko upravo“, stanovski list županov i občinski slüžbenikov. V njoj shajajo razumlivo pisani članki, ki so samo za upravo občine pisani i ki zanimajo župane i občinske slüžbenike. V posebnom predeli so pitanja i odgovori, s šterimi davle na vsa pitanja, štera se nanašajo na opčinsko upravo očivesne odgovore. Te deo lista najbolje zanima župane. Občinska uprava prinaša tudi razlaganje k vsem važnejšim naredbam različnih upravnih oblasti, štere se nanašajo na obč. upravo. List izhaja ednok na mesec na 8 stranej. Da uprava lista zmöre velke stroške i da bo mogoče tudi posamičnim list naročiti je naročnina deljena na dvoje. Občine plačajo 100 Din., posamični pa 25 Din. na celo leto. Či je komi te list potreben, te je potreben zagvišno našim občinam i občinskim upravitelom. Naj nede niedne občine, štera si ga ne bi naročila. Naroči se lahko pri: Uprava »Občinske uprave«, Ljubljana, Kopitarjeva ulica št. 6.

Svet.

Čüdno srečanje. Znano je, da je v Ameriki ostro prepovedano, vpijanlive pijače delati, odavati ali piti. To prepoved posebno podpirajo krivoverni metodisti, katoličanje pa jo za volo ednostranosti i prevelke ostroče odklanjajo. Prepoved je vzrok samo, da vpijanlive pijače delajo i pijejo skrivoma, to pa je hüjše. Metodisti neščejo henjati. V začetki letošnjega leta so zapovedali, da morajo po vsej cerkvaj dühovniki predgati za popuno odpoved vpijanlivih pijač. Nedela za te predge ju bila določena 17. januara. Na to nedelo pa se je čteo ravno evangelij od gostüvanja v Kani Galilejskoj, kde Jezus spremeno vodo v vino. To je bilo čüdno srečanje.

Dopisi.

Veržej. Kak druga leta tak letos se bo slovesno obhajao svetek Marije Pomočnice. To bo na zadnje nedelo, dne 30. maja. Že v soboto

popodne se začne spovidavanje. Večer ob 7 vüri bo predga za vajo srečne smrti, nato slovesne večernice, potem pa proslava na dvorišči. Zavodovi gojenci bodv igrali z godbov, spevali pa govorili. V nedelo se sv. meše začnejo ob 5 i zadnja bo ob 11. pred šterov bo predga. — Popodne ob 2 govor nato procesija. Na konci vsega nastopijo zavodovi telovadci i godba. Voditeli romarskih procesij nam naj dajo na znanje, či ščejo ka bi njim dühovnik prišeo nasproti.

Domača politika.

Ves boj se vrši okoli korupcije. Stranke so razceplene v dva tabora. Eden tabor skušavle prikriti korupcijo, štero so vganjali ljudje, ki blüzi stojijo vladnim strankam, drugi tabor pa si prizadevle, naj se ne spravi z dnevnoga reda ta rak rana, nego se vsi, ki so na račun države förali žepe, postavijo pred sodišče i kaštigajo. 12. toga meseca je meo Rade, Pašičov sin za toga volo 3 pravde.

Pošta upravnštva.

Hrastje-Mota naročnina 30 din. plačali g. Jerič Jožef št. 320. Frank Mesarič naročnino plačal Komparič.

ROSE, MOTIKE
po najfalejšoj ceni i prave
tirolske brüsne kamne
po 12.— Din. dobite za küpiti v trgovini
BRATA KÜHAR v MURSKI SOBOTI.

Žnjece

za žetvo najimlejo na POLANSKOM MAROFI poleg Krajne. Več zvedite tam!

Mali oglasi.

SREČA k odaji so malo nücani, dobro ohranjeni kumpi za mlin na Müri. Što šče küpiti naj se zglati na Upravništvi.

Glasi iz katoličanskoga sveta.

„Društvo Imena Jezusovoga i hüdo-delna deca v Čikagi. V Čikagi majo katoliškü moško društvo, imenüvano „Društvo Imena Jezusovoga“, štero ma do stojezero kotrig. V društvi majo odsek, ki skrbi za takšo deco, štera so kakše hüdodelstvo včinola. Sodnija te male hüdodelce navadno zroči tomi društvi, kde dobijo dobro vzgojo. To društvo je zdaj izkazalo, da, čiravno je v celom varaši tretjina katoličanov med pokvarjenov decov je katoličanskih komaj desetina, od ovih ver pa devet desetina. To očivesno kaže da katoličanska vzgoja odvräča človeka od hüdodelstva.

Dühovnik zdavao svojega lasinoga sina. V Londoni so meli v ednoj kapelici posebno slovesnost. Seri dühovnik, Alberik Waterkeyn, šteri je po smrti svoje žene postao dühovnik, je zdavao svojega lastnoga sina. Pri toj priliki je za mladoženca mešüvao püšpek iz Lamusa.

Redka slovesnost se je vršila v Briggi na Angleškom. V družini Cary sta mela oča pa mali zlato zdavanje. Pri toj priliki jiva blagoslovo njidva lastni sin, püšpek v domačoj püšpekiji. Slovesnost se je vršila v fari, štero sta zlatozdavanja samiva ustanovila. Oba sta prestopila iz anglikanske vere v katoličansko. Kda se je v Briggi razširjavala kriva anglikanska vera, so katoličanstvo skoro prepravili v ce-

loj okroglini. Le nekaj malo družin se je do konca bojuvalo. Tej pa niti prave cerkvi neso meli. Zdajšnjiva zlatozdavanca sta naskori po tistom, kda sta v hišni zakon stopila, dala zozidati prostrano i lepo cerkev. Dala sta tudi zemlo i vse ka je potrebno bilo, da so dobili katoliškoga duhovnika. Kda so cerkev posvetili je ministrirao njihov sedemletni sin, zdajšnji pušpek. Drugi sin iz te družine je postao redovnik pri jezuitaj. 20 let je misijonaro med divjaki v Britskoj Guyani. Spreobrnno je tudi poglavara ednoga divjega naroda. Poglavar je morao po spreobrnjeni odpustiti vse žene, zvün edne prave, štero je vzeo v hišni zakon. Edna med odpuščenimi ženami, štero je pater Cary ne poznao, njemi je spekla eden kolaček. Pater je malo jo od njega, njegov sprevodnik pa več. Itaki pa sta opazila, da je bio krüh zastrupleni (zagiftani). Sprevodnik, mladenec je po dvodnevnom trpljenji zdehno, pater Cary pa je toti večkrat omedlo v bolečinaj, vendar se je odemeno i ostao pri življenji. Leta i leta se je potom plehao v betegi i ešče dnesden nemre delati. Slovesno mešo je služo za zlatozdavanca njihov sin pušpek, pri meši pa je pomagao drugi sin pater, šteri je doprineseo mantrniški aldov za zveličanje düš.

Prekmurski dijak.

Kako začeti ?

Kar se tiče dijaškega društvenega življenja, je M. Sobota gotovo na zadnjem mestu; če se namreč v tem oziru sme uvrščati med druga slovenska mesta, ki so pozorišča dijaških organizacij.

M. Sobota je zadnja, ker društvenega življenja v pravem pomenu besede niti nima. Ona še spi globoko spanje in treba je močne roke, da jo iz tega spanja zbudi in treba je silnega glasu, ki ji zakliče besedo vstajenja.

Pomanjkanje dijaške organizacije pa ne opravičuje zaspanosti posameznikov. To pomanjkanje ne vodi do utešljive misli, češ ni organizacije, radi tega vzbujenje ni potrebno in ni mogoče. Nasprotno to pomanjkanje nalaga dolžnost, sveto dolžnost, da se začne pripravljati pot k vzbujenju, k vstajenju. Brez priprave tako ni vstajenja. In kje se ta priprava začne ?

Kdor hoče družbo — v tem slučaju dijaško življenje — reformirati, mora začeti reformo pri sebi in šele potem, ko je reformo lastne osebnosti dovršil, se naj vrže v javnost in zakriči: „Jaz sem glas vpijočega v puščavi, pripravljajte pot Gospodovo . . .“ Reforma lastne osebnosti je prvi pogoj i je edina prava podlaga prerojevalnega dela družbe. Vsak se mora najprej poglobiti v svojo lastno dušo in mora najprej preiskati koticke lastnega srca, ter najprej podigniti v višave, k Bogu, svojo lastno notranjost; z eno besedo preroditi mora najprej vsak samega sebe. Na tej podlagi se potem lahko gradi dalje in edino na tej podlagi je mogoče graditi, ker se mora pri reformaciji družbe upoštevati vse, kar se je upoštevalo pri reformaciji lastne osebe.

Kar se tiče reforme lastne osebe, nikakor ni potrebno, da bi morala biti M. Sobota na zadnjem mestu, ker je življenje posameznega dijaka tam ravno tako, ko življenje dijaka v drugem mestu. Reforma lastne osebe je mogoča. Vsak sam lahko najde pot v višave, vsak sam lahko stremi k svojemu najvišjemu smotru — Bogu. V kolikor pa so potrebni k temu pripomočki, jih ne manjka. Saj je polno glasil, ki dan na dan naglašajo, da vodi pot katoliškega dijaka navzgor, k večni Ljubezni. In ta glasila podajajo smernice, ki vodijo do te poti. Iz njih lahko vsak posname vse, kar je za reformo, prerojenje njegove duševnosti potrebno. In ko bo to prerojenje dovršeno, se začne prerojenje na zunaj — v društvenem življenju — samo posebi. Dokler pa tega ni, je brezuspešen vsak trud. K prerojenju, družbe vodi le prerojenje samega sebe.

FR. K.

GOSPODARSTVO.

1. Zrnje.

100 kg. pšenice	295 Din.,
„ „ žita	210 „
„ „ ovsa	175 „
„ „ kukorice	155 „
„ „ ječmena	185 „
„ „ hajdine	260 „
„ „ prosa	210 „
„ „ pš. otrobi	125 „

2. Živina.

govenska:	teoci:	svinje
v Zagrebi 1 kg.	9—10 D.	12—13 D.
15—17 Din.		
v Ljubljani „	9—10 D.	12—13 D.
	15—17 Din.	

3. Krma

Sena m. 60—70 D., slame m. 40—60 D.

Zagrebečka borza.

dne 12. maja 1926.

Amerikanski dolar, 1 dolar	D 56.78
Schilling	D 8.02
Čeho-Slov. krona, 1 K	D 1.68
Nemška zlata marka	D 13.53
Francoski frank, 1 frank	D 1.80
Madjar. K. 100 (nova em.)	D 0.079
Švic. fran., fr.	D 10.97
Talijanske lire, 1 lira	D 2.27

Zürich:

Dinar, 100 Din Sv. frcv 9.11.

Naročnina ino oglasi se sprejmejo za „Novine“

pri

I. HAHN ERDOŠI BARNABAŠ
trgovina s papirjem, trgovci z papirom igra-
s pisarniškami in šol- čami v M. Soboti št.
skimi potrebščinami. 180. poleg r. kath.
Prekmurska tiskarna cerkvi ino pošte.
v Murski Soboti.

Prekmursko kat. podporno društvo sv. Ivana Krstitela

št 13. spadajoče pod družbo sv Družine. Društvo je ustanovljeno 15. septembra 1920. l. in je najbolje za Prekmurske Slovence in Slovenke v Chicagi. Zavaruje se lahko od 250 do 500 dollarov. Moški in ženske od 16. pa do 55. leta. Deca od 1. leta do 16. Deca plačujejo vsi po ednoj ceni 15 centov na mesec, a stareši pa po svojoj starosti, či se mladi da notri menje, či stareši več. Seja je vsakšo 4. nedelo v meseci ob 2 vöri popoldne v Cerkevnoj dvorani sv. Števana, Lincoln št. po 22 Pl. V slučaju poškodbe član ali članica dobijo za 6 važnejših operacij 75 dol. za zgübo ednoga oka 100 dol. za 2 oke 250 dol. tak ravno za roko ali nogo či je več nej za delo. Za 4 prste na roki ali nogi 50 doll. Odborniki so: predsednik Andre Glavač, 1844. 22. nd Pl. podpredseenik Martin Gabor, tajnik Štefan Lujz 1929 22 nd. Pl. blagajnik Ivan Denša 2730 Arthington št., zapisnikar Matjaš Hajdinjak, nadzorniki: John Horvat, Mihal Haclin, Frank Gjörkiš, vratar Štefan Majcen, voditeo Janoš Hren.

SENO,

Superfosfát, Portland-Cement, Papir za zid, Papir za pokriv, Karbolineum, Ter Kovačko vogelje, Steinkol, Drva, Les — se dobi pri

VIKTOR CZIPOT
trgovci
v MURSKI SOBOTI.

Podpirajte „NOVINE“!

NAZNANILO.

Naznanjam pošttivanomi občinstvi, da sem v M. Soboti Lendavska cesta 63. (v hiži gosp. Hartnera) odpro

ново trgovino

Vsefelé glažovina, porcelansko posodo, lampaše, kepe, reme, šájbe, gledala itd. vsikdar po fal ceni na skladišči. Prevzeme tudi glažuvanye za nove hiže.

DONOŠA JOŽEF

VELKO SKLADIŠČE!

FAL CENE!

KMEČKA POSOJILNICA

v MURSKI SOBOTI

r. z. z n. z. uradüje vsako nedelo.

Obrestüje hranilne vloge po 8⁰/₁₀. Kmečki penezi naj se vložijo v kmečko posojilnico naj služijo kmečkomi lüdstvi.